

Sygn. akt II Ca 775/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Paweł Hochman
Sędziowie	SSO Grzegorz Ślęzak (spr.) SSR del. Mariusz Kubiczek
Protokolant	sekr. sądowy Anna Owczarska

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2013 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa małoletniego K. K. reprezentowanego przez przedstawiciela ustawowego H. K. przeciwko A. K.

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 7 października 2013 roku, sygn. akt III RC 427/12

oddala apelację.

Sygn. akt II Ca 775/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 07 października 2013 roku Sąd Rejonowy w Bełchatowie po rozpoznaniu sprawy z powództwa K. K. reprezentowanego przez przedstawiciela ustawowego H. K. przeciwko A. K. o podwyższenie alimentów z kwoty po 400 zł do kwoty po 1.500zł miesięcznie oddalił powództwo i wzajemnie zniósł koszty procesu między stronami.

Podstawę powyższego wyroku stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i zarazem rozważania Sądu Rejonowego:

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 28.06.20 11 r. wydanym w sprawie I C 576/08 rozwiązano przez rozwód związek małżeński A. K. i H. K.. W orzeczeniu tym zasądzono również alimenty od A. K. na rzecz małoletniego K. K. w kwocie po 400 zł miesięcznie.

Przedstawiciel ustawowy H. K. ma 51 lat. Jest współwłaścicielem firmy w formie spółki cywilnej. Aktualnie posiada w niej w niej 5% udziałów. Spółka prosperuje od 1992 r. Do 2008 r. H. K. był w niej jedynym współnikiem. W firmie obecnie zatrudnionych jest 6 osób. Siedziba spółki mieści się B.. Firma prowadzi stołówki szkolne w B., W., G..

Ponadto obsługuje stołówkę Komendy Policji w P.(...). Natomiast w miejscowości M.firma przygotowuje catering, który dostarczany jest do zamawiających.

W majątku spółka posiada 6 samochodów dostawczych: P. (...) sztuki, P. (...), C. (...), H.. Roczny dochód spółki stanowi kwotę ok. 150-200 tysięcy złotych. Wartość księgowa firmy na dzień 28.10.2011r. wynosiła 154.247,71 zł.

Spółka, którą reprezentował H. K., w br. brała udział w przetargu na zakup nieruchomości zabudowanej: (...), (...), (...)

W 2012 r. przedstawiciel ustawowy wykazał przychód w kwocie 54 718 zł. Koszty jego uzyskania wyniosły 43.453 zł.

W 2010 r. H. K. sprzedał mieszkanie za kwotę 105.000 zł. Pieniądze przeznaczył na spłatę zadłużeń.

Przedstawiciel ustawowy leczy się kardiologicznie. Miesięczne koszty z tym związane wynoszą ok. 250 zł.

H. K. razem z synem mieszka w mieszkaniu, za które opłaty wynoszą ok. 500 zł miesięcznie.

Przedstawiciel ustawowy płaci alimenty na córkę w kwocie 1.600 zł miesięcznie. Poza tym zobowiązany jest do łożenia alimentów na byłą żonę w wysokości 1.500 zł miesięcznie.

Powód K. K. ma 16 lat. Jest uczniem I klasy liceum ogólnokształcącego, do klasy o profilu policyjnym, w związku z czym należało zakupić mundur za kwotę ok. 580 zł. Zakup podręczników i przyborów szkolnych wyniósł ok. 700 zł. Małoletni korzysta z prywatnych lekcji z języka niemieckiego oraz angielskiego. Ich koszt stanowi łączną kwotę 120 zł miesięcznie.

Powód od 2010 r. uprawia kolarstwo. Koszt treningów wynosi ok. 200 zł miesięcznie. Ponadto uczęszcza na basen, co kosztuje ok. 100 zł miesięcznie.

K. K. ogólnie jest zdrowy. Miesięczne usprawiedliwione potrzeby syna H. K. szacuje na kwotę ok. 1.800 zł.

Pozwana A. K. ma 38 lat. Od sierpnia 2012 r. zatrudniona jest w firmie (...) w charakterze kelnera. Praca odbywa się w ramach umowy zlecenia. Umowy zawierane są co 3 tygodnie. W okresie od sierpnia do grudnia 2012 r. z ego tytułu zyskała średni miesięczny dochód w kwocie ok. 890 zł. W okresie od stycznia do sierpnia 2013 r. wynagrodzenie wyniosło ok. 549 zł średniomiesięcznie. Pozwana poszukuje innego zatrudnienia.

A. K.studiuje na Politechnice (...)na (...). Jest słuchaczem 3 semestru. Po zakończeniu kształcenia uzyska tytuł magistra, specjalisty ds. zarządzania instytucjami publicznymi i samorządowymi. Studia podjęła w 2011 r. Aktualnie posiada ukończony licencjat na Uniwersytecie (...)filia w P.(...). w zakresie finansów w przedsiębiorstwie. Czesne z tego tytułu wynosi 1.700 zł za semestr.

Pozwana posiada oszczędności w kwocie 10-15.000 zł. Dodatkowo jest właścicielem konta prowadzonego przez (...), na którym zgromadzono 6,1576 jednostek uczestnictwa o wartości 975,49 zł. Ponadto od 1992 r. A. K.jest współwłaścicielem gospodarstwa rolnego o powierzchni 6 ha. Położone jest ono w miejscowości D. K.. Pozwana nie jest zarejestrowana jako producent rolny i nie pobiera dopłat unijnych.

Między A. K. a H. K. toczy się postępowanie o podział majątku dorobkowego. Pozwana razem z córką mieszka w domu, który stanowi majątek dorobkowy i jest przedmiotem podziału. Miesięczny koszt utrzymania nieruchomości wynosi ok. 700-800 zł. W okresie zimowym zakup opału stanowi kwotę ok. 4.900 zł. A. K. w domu tym mieszka razem z córką M. K., która uczęszcza do gimnazjum.

Pozwana nie jest zadłużona. Alimenty na rzecz syna płaci na bieżąco.

A. K. ogólnie jest zdrowa. Okresowo leczy dolegliwości bólowe kręgosłupa.

Pozwana kontaktuje się ze szkołą syna. Ponadto od lipca 2012 r. utrzymuje kontakty z synem, które zostały ustalone orzeczeniem sądu w każdy piątek w godzinach od I 6(X) do 20.00. K. K. przychodzi do miejsca zamieszkania matki. A. K. kupuje synowi prezenty. Kiedy syn jest u niej pyta o to czego potrzebuje, proponuje wyjścia w różne miejsca, wyjazd na basen. Małoletni nie korzysta z tych propozycji. Ponadto powód nie chciał, by matka kupowała mu ubrania. Małoletni zwrócił się do pozwanej z prośbą o zakup podręczników. A. K. zaproponowała, że wspólnie pójdą je zakupić. Powód nie skorzystał z tego.

Ojciec małego nie informuje pozwanej o żadnych sprawach dotyczących syna.

Sąd Rejonowy zważył, iż powództwo nie jest zasadne.

Zgodnie z art.138 kro każda ze stron może domagać się zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego w razie zmiany stosunków. Przez zmianę stosunków rozumieć należy istotne zwiększenie bądź zmniejszenie możliwości majątkowych, zarobkowych zobowiązanego lub też usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do świadczenia alimentacyjnego.

W przedmiotowej sprawie wskazana zmiana stosunków nie nastąpiła. Nie zmieniły się bowiem istotnie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego K. K.. Co prawda potrzeby powoda wzrastają wobec jego dorastania. Jednakże od czasu ostatniego ustalenia obowiązku alimentacyjnego wzrost ten był nieznaczny. Sam ojciec małego nie był w stanie wskazać w jaki sposób wzrosły usprawiedliwione potrzeby syna poza tym, iż małoletni trenuje kolarstwo i uczęszcza na basen. Jednak fakty te nie stanowią nowych okoliczności, ponieważ sytuację tę uwzględnił już Sąd Okręgowy podczas wyrokowania w sprawie I C 576/08. Brak jest także istotnych zmian w rozumieniu art. 138 kro po stronie możliwości majątkowych, zarobkowych zobowiązanej. Wyznacznikiem tych możliwości jest obecnie uzyskiwane przez pozwaną wynagrodzenia z tytułu umowy zlecenia, które wynosi ok. 549 zł miesięcznie. Co więcej, wbrew twierdzeniom strony powodowej, A. K. nie uzyskuje dochodu z gospodarstwa rolnego. Pozwana nie dysponuje już oszczędnościami, które powstały w wyniku wpłaty na lokaty zaległych alimentów na rzecz jej oraz małej córki.

W tym miejscu podnieść trzeba, że strona powodowa, poza zgłoszeniem wniosków o zwrócenie się do banków, nie przedstawiła żadnych dowodów na poparcie swoich twierdzeń dotyczących posiadania przez A. K. wysokich oszczędności zdeponowanych na lokatach i rachunkach bankowych. A była do tego zobowiązana zgodnie z art. 6 k.c. stanowiącym, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Dodatkowo trzeba mieć na uwadze, że dla ustalenia (poszukiwania) i wyceny majątku pozwanej właściwym jest Sąd w toczącym się między A. K. i H. K. postępowaniu o podział majątku dorobkowego.

Podkreślić należy, iż pozwana poza łożeniem alimentów realizuje swój obowiązek alimentacyjny wobec syna poprzez interesowanie się jego osiągnięciami szkolnymi oraz utrzymywanie z nim kontaktu osobistego, przez co stara się uczestniczyć w jego wychowaniu. Jednakże jej aktywności rodzicielska jest istotnie ograniczona poprzez negatywne nastawienie H. K. do jej osoby. A. K. nie jest informowana przez ojca dziecka o żadnych sprawach dotyczących małego.

Zaznaczyć również trzeba, że pozwana poza K. K. posiadają na utrzymaniu małą córkę.

Na koniec zauważyć trzeba, że obowiązek alimentacyjny ciąży na obojgu rodzicach, dlatego część usprawiedliwionych potrzeb małego zaspakając winien jego ojciec, który uzyskuje miesięczne dochody wielokrotnie wyższe od zarobków pozwanej. W tym miejscu wskazać trzeba, iż cechą charakterystyczną działalności gospodarczej jest to, iż wysokość dochodów z niej uzyskiwanych jest zróżnicowana. Zdarzają się również takie okresy w których nie uzyskuje się żadnych dochodów. Niewątpliwie spółka (...) aktualnie prosperuje i przynosi zyski. Co więcej wspólnicy rozważają rozszerzenie profilu jej działalności. o czym świadczy m in. fakt udziału w przetargach na zakup nieruchomości (...) (...) (...) w B.. Podkreślić również trzeba, że mimo formalnego podziału udziałów w spółce to |H. K. zajmuje się prowadzeniem jej interesów, uzyskując z tego znaczne dochody.

Z uwagi na to, że H. K. ma znacznie większe możliwości zarobkowe niż pozwana, mimo świadczenia osobistych starań o utrzymanie i wychowanie powoda, powinien także pokrywać większą część jego usprawiedliwionych potrzeb.

Ustalone w dotychczasowej wysokości świadczenie alimentacyjne jest adekwatne do usprawiedliwionych potrzeb K. K.. Leży ponadto w granicach możliwości zarobkowych zobowiązanej. Określenie tych świadczeń w wyższej kwocie pozbawiałoby pozwaną możliwości przeznaczania części swoich dochodów na uatrakcyjnienie jej kontaktów z synem.

Wobec powyższego na podstawie w/w przepisu orzeczono jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach Sąd orzekł w oparciu o art. 102 k.p.c.

Powyższy wyrok zaskarżył w całości powód.

Apelacja zaskarżonemu orzeczeniu zarzuca:

1. Naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść zaskarżonego rozstrzygnięcia, a to art. 233 § 1 k.p.c.:

#.

- poprzez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego zebranego w przedmiotowej sprawie, skutkującego dowolną a nie swobodną oceną dowodów, wbrew zasadom doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania polegającą na bezzasadnym przyjęciu przez Sąd I instancji, że po stronie małoletniego K. K. nie nastąpiła istotna zmiana stosunków polegająca na istotnej zmianie jego usprawiedliwionych potrzeb w sytuacji gdy, z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie jednoznacznie wynika, iż zmiana taka nastąpiła;
- poprzez dokonanie oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego z przekroczeniem granic swobodnej oceny dowodów, w zakresie oceny faktycznych możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanej i uznanie, iż po stronie pozwanej nie nastąpiła istotna zmiana w zakresie tychże możliwości, w sytuacji gdy od momentu zasądzenia przez Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. alimentów w kwocie po 400 zł miesięcznie powódka uzyskała licencjat w zakresie Finansów w przedsiębiorstwie, wcześniej ukończyła szkołę średnią kelnerską a w lipcu b.r. uzyskała tytuł magistra jako specjalista do spraw zarządzania instytucjami publicznymi i samorządowymi na Politechnice (...), a ponadto podjęła pracę zarobkową, z tytułu której otrzymuje miesięczne wynagrodzenie w kwocie ok. 549 zł;
- na skutek braku wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego i powzięcia błędnych ustaleń faktycznych, że powód uzyskuje miesięczne dochody z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej wielokrotnie wyższe od dochodów pozwanej, w sytuacji, gdy z dokumentu urzędowego w postaci rozliczenia rocznego za rok 2009, 2010, 2011 i 2012 wynika, iż dochód pozwanego systematycznie ulegał obniżeniu i kształtował się odpowiednio w 2009 roku 32.150,37 zł, w 2010 roku 20.370,17 zł, w 2011 roku 2.934,64 zł, a w 2012 roku wyniósł 2.682,83 zł;
- poprzez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego i dokonanie jego dowolnej a nie swobodnej oceny, i uznanie, że przedstawiciel ustawowy H. K. ze względu na uzyskiwane dochody, winien zaspokajać potrzeby małoletniego syna w większym zakresie niż pozwana, w sytuacji gdy to on faktycznie zaspokaja przeważającą część potrzeb małoletniego w zakresie wydatków, jak również w większej części zaspokaja potrzeby powoda w zakresie osobistych starań o utrzymanie i wychowanie, pomimo iż sytuacja finansowa spółki, w której przedstawiciel ustawowy posiada 5% udziałów uległa znacznemu pogorszeniu;
- poprzez błędne przyjęcie, że przedstawiciel ustawowy wykazał przychód a winno być, że uzyskał przychód, podczas, gdy przychód nie stanowi dochodu;
- poprzez błędne przyjęcie, iż pozwana nie posiada już oszczędności, podczas gdy z dowodu z dokumentów wynika, iż pozwana dysponuje oszczędnościami, co najmniej w wysokości 60.480,03 zł;

- poprzez błędne przyjęcie, iż świadczenie alimentacyjne w dotychczasowej wysokości jest adekwatne do usprawiedliwionych potrzeb małoletniego K. K., podczas gdy już w czerwcu 2008 roku postanowieniem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb o udzielenie zabezpieczenia były zasądzone alimenty po 1.600 zł miesięcznie oraz sama pozwana do akt sprawy rozwodowej złożyła zestawienie kosztów utrzymania małoletniego na kwotę 1.130,00 zł miesięcznie plus do tego wydatki sezonowe;
- błędne przyjęcie miesięcznych kosztów utrzymania nieruchomości, gdyż w kwocie 700,00 — 800,00 zł miesięcznie zawarte są wszystkie opłaty łącznie z zakupem ekogroszku a nie jak to Sąd I inst. przyjmuje, że zakup opału stanowi kwotę 4.900,00 zł;
- błędne przyjęcie, iż pozwana zakupuje na rzecz małoletniego prezenty, podczas gdy pozwana nie przedstawiła żadnego dowodu zakupu;
- błędne przyjęcie, iż pozwana utrzymuje córkę stron, podczas gdy na utrzymanie córkiłoży przedstawiciel ustawowy.

Mając powyższe na uwadze apelujący wnosil o:

1. zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uwzględnienie powództwa w całości,
2. zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego za obie instancje według norm prawem przepisanych.

W odpowiedzi na apelację pozwana wnosila o jej oddalenie.

Na rozprawie przed Sądem Odwoławczym pełnomocnik powoda popierał apelację a pozwana wnosila o jej oddalenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest uzasadniona, albowiem podniesione w niej zarzuty obraży art. 233 § 1 k.p.c. poprzez nierozważenie całego materiału i dokonanie nieprawidłowej oceny dowodów, a w konsekwencji tego dokonanie błędnych ustaleń faktycznych w zakresie aktualnych usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda oraz zarobkowych i majątkowych możliwości jego rodziców, nie są trafne.

Lektura materiału aktowego prowadzi bowiem do wniosku, iż – wbrew zarzutom apelacji – Sąd Rejonowy w sposób wszechstronny rozważył zgromadzony w sprawie materiał i dokonana przez ten Sąd ocena dowodów nie uchybia zasadom logicznego rozumowania oraz doświadczeniu życiowemu, a zatem mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów zakreślonych przepisami art. 233 § 1 w zw. z art. 328 § 2 k.p.c.

Powyższa prawidłowa ocena dowodów doprowadziła Sąd Rejonowy do poczynienia prawidłowych ustaleń faktycznych tak w zakresie aktualnych usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda jak i w zakresie aktualnych zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanych do alimentacji obojga jego rodziców.

Porównując aktualną sytuację w powyższym zakresie z tą, jak miała miejsce w czasie wydania poprzedniego wyroku alimentacyjnego określającego należne powodowi od pozwanej świadczenie alimentacyjne na kwotę 400 zł miesięcznie, Sąd Rejonowy doszedł też do słusznego wniosku, iż od wydania poprzedniego wyroku nie nastąpiła istotna zmiana – w rozumieniu art. 138 w zw. z art. 135 krio – w zakresie zarówno usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego jak i w zakresie zarobkowych i majątkowych możliwości obojga zobowiązanych – w tym pozwanej – która skutkowałaby podwyższeniem dotychczasowych alimentów należnych powodowi od pozwanej.

Należy zauważyć, że dotychczasowe alimenty w kwocie po 400zł miesięcznie zasądzone zostały od pozwanej na rzecz powoda wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 28.VI.2011r. w sprawie rozwodowej.

Przedmiotowy pozew o podwyższenie alimentów złożony został w Sądzie Rejonowym w Belchatowie już 3.X.2012r.

Trafnie podnosi Sąd I instancji, iż przedstawiciel ustawowy powoda nie wykazał, aby w tak krótkim okresie czasu od powołanego wyroku rozwodowego nastąpiła istotna zmiana stosunków w rozumieniu cytowanych wcześniej przepisów skutkująca zmianą wysokości dotychczasowego świadczenia alimentacyjnego, przy czym słusznie też Sąd ten zauważa, że nawet ojciec powoda nie potrafił wykazać, aby w omawianym okresie nastąpił istotny wzrost potrzeb uprawnionego i istotne zwiększenie się możliwości zarobkowych pozwanej.

Przede wszystkim podnieść należy, że nie każda zmiana stosunków po stronie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do alimentów oraz po stronie zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego stanowi podstawę zmiany wysokości świadczenia, ale jedynie zmiana istotna w rozumieniu art. 138 w zw. z art. 135 krio.

Podnoszone przez przedstawiciela ustawowego koszty ponoszone przez niego w związku z utrzymaniem syna, w tym te związane z uprawianiem kolarstwa i uczęszczaniem na basen nie są nowymi i były już brane pod uwagę przez Sąd Okręgowy, który obowiązek alimentacyjny pozwanej wobec syna określił w wyroku z dnia 28.VI.2011r.

Nie wykazano zaś nowych kosztów związanych z korepetycjami i podnoszoną na rozprawie odwoławczej okolicznością podjęcia nauki przez powoda poza miejscem zamieszkania.

Sam zatem fakt, iż powód jest starszy aktualnie o ponad 2 lata – w dniu wyrokowania – nie powoduje sam przez się przyjęcia, że w sposób istotny wzrosły jego potrzeby.

Odnosząc się z kolei do zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanych do alimentacji obojga rodziców powoda, stwierdzić należy, że i w tym zakresie na obecnym etapie nie zastąpiła istotna zmiana skutkująca zwiększeniem zakresu obowiązku alimentacyjnego pozwanej matki z jednoczesnym zmniejszeniem tegoż obowiązku ojca.

Nie ma potrzeby przy ocenie tej przesłanki, wdawania się w podnoszone w apelacji szczegóły w zakresie dochodów rodziców powoda i ponoszonych przez nich rzeczywistych wydatków, gdyż przesłanką rozstrzygnięcia w zakresie wysokości alimentów nie są osiągane przez niech dochody w danych okresach ale ich zarobkowe i majątkowe możliwości, a te jak słusznie ustalił Sąd Rejonowy są znacznie większe w przypadku ojca powoda niż w przypadku pozwanej.

Sąd nie podziela stanowiska apelującego, iż znacznemu ograniczeniu uległy też możliwości ojca powoda.

Prawidłowo bowiem Sąd I instancji w oparciu o liczbę zatrudnionych osób, majątek w postaci chociażby samochodów dostawczych oraz zakres prowadzonego cateringu i stołówek a także uczestnictwa w przetargach, ocenił możliwości dochodowe zarządzanej przez H. K. firmy. Nie sposób nie dostrzec przy tym, że faktycznie powód rzeczywiście figuruje jedynie jako 5%-owy udziałowiec firmy, ale resztę udziałów przekazał swojej matce – co jest bezsporne – i w rzeczywistości to on nadal czerpie dochody z prowadzonej w istocie przez siebie działalności.

Już bowiem w toku procesu rozwodowego zauważalne było działanie ojca małoletniego powoda zmierzające do fikcyjnego ograniczenia jego możliwości zarobkowych i zaniżania dochodów.

Słuszny jest zatem wniosek Sądu Rejonowego, iż ojciec powoda ma znacznie większe możliwości zarobkowe niż matka i winien w zdecydowanie większym zakresie łożyć na utrzymanie syna niż jego matka, przy czym jego możliwości zarobkowe pozwalają – przy niezmienionej wysokości alimentów należnych od pozwanej – na zaspokojenie potrzeb małoletniego K. K. na wysokim określonym przez niego poziomie.

Oczywiście Sąd II instancji dostrzega także podnoszoną w apelacji okoliczność, że wyznacznikiem możliwości zarobkowych pozwanej nie może być zawsze kwota średnio około 550 zł miesięcznie uzyskiwana przez nią z pracy

kelnerki zatrudnionej na umowę zlecenia skoro skończyła studia i uzyskała kwalifikacje zawodowe pozwalające jej w przyszłości na pozyskiwanie bardziej intratnej pracy i osiąganie wyższych dochodów.

Z powyższym poglądem należy się generalnie zgodzić, jednakże nie sposób nie dostrzec, że na skutek rozvodu pozwana znalazła się w sytuacji, którą niewątpliwie należy uznać za gorszą niż w czasie małżeństwa (na co wskazuje rozstrzygnięcie Sądu rozwodowego zasądające na jej rzecz od byłego męża alimenty) i niewątpliwie potrzebuje czasu – najpierw na uzyskanie wykształcenia i uzyskanie kwalifikacji pozwalających jej na samodzielne utrzymanie – co już osiągnęła – a następnie znalezienie odpowiedniej pracy, z której uzyska większe niż dotychczas dochody.

Nie jest zatem wykluczone, że w przyszłości rozłożenie ciężaru obowiązku alimentacyjnego między obojgiem rodziców powoda może być zmienione, przez obciążenie w większym zakresie alimentami matki – przy realnym zwiększeniu jej możliwości zarobkowych i majątkowych – co skutkować będzie zmniejszeniem zakresu tegoż obowiązku ojca, przy ustalonych do chwili obecnej potrzebach powoda na poziomie wystarczająco wysokim.

Obecnie jednak, jeśli zważy się dodatkowo na fakt, że przy pozwanej jest córka – na którą oczywiście pobiera od byłego męża wysokie bo wynoszące 1.600zł miesięcznie alimenty – nie ma podstaw do zwiększenia zakresu obowiązku alimentacyjnego matki wobec syna, który jest przy ojcu.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału wskazującego na aktualne możliwości zarobkowe obojga rodziców uznać należy, iż alimenty od pozwanej na rzecz syna w kwocie 400 zł stanowią dla niej obciążenie nie mniejsze niż dla H. K. należne od niego alimenty na rzecz córki w kwocie 1.600 zł. miesięcznie.

Reasumując, uznać należy za Sądem I instancji, iż powód nie wykazał istotnej zmiany stosunków w rozumieniu art. 138 w zw. z art. 135 krio, która mogłaby skutkować podwyższeniem dotychczasowych alimentów od pozwanej na rzecz jej syna.

Dodać należy, że sprawa niniejsza nie jest pierwszą sprawą o alimenty, lecz toczy się z powództwa o ich podwyższenie wywodzonym na podstawie art. 138 krio i w tym procesie Sąd nie może badać zasadności rozstrzygnięcia alimentacyjnego zawartego w prawomocnym wyroku rozwodowym z dnia 28.VI.2011r.

Przedmiotowe powództwo nie może więc zmierzać do korekty zasądzonych już prawomocnie alimentów – bez wykazania przesłanek z art. 138 krio – jak też nie może zmierzać do zniwelowania skutków wyroku rozwodowego w zakresie alimentów zasądzonych od ojca powoda na rzecz córki i byłej żony, które to kwestie mogą być rozpatrywane w ewentualnych odrębnych procesach wytoczonych także na podstawie przepisu art. 138 krio.

Mając na uwadze wszystkie powyższe rozważania, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że zaskarżony wyrok odpowiada powołanemu w jego uzasadnieniu prawu materialnemu i na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako nieuzasadnioną.

GŚ/AOw